

מה המדויק של הגבעה הקטנה. בקול אטי ושלו נתן אח הפקודות לסוללת התותחים הכבדים. עמוק בתוך שטח ישראל.

בספרי הלימוד של כל צבאות העולם, כתוב כי לפגזים של תותחים ישנו שטח הריגה מסוים ושטח פגיעה רחב יותר. כלומר, אם הרוצה לשמור על נפשו, מוטב שיתרחק ככל האפשר ממקום פגיעתו של פגז כזה. הקתיק סיזח את תותחיו.

מיד החלו הפגזים נופלים מסביב, בסבעת של סלדה מתרסקת. הלוחמים התכווצו ב" תוך החפירות והתפללו כי התותחנים הרחוקים לא יזיזו את לועות התותחים שלהם כמה מילימטרים בטעות. הפגזים נפלו בתוך שורות הלגיונרים והפריעו מדי פעם להת- ארגונם להסתערות.

★ ★ ★

חלגיון מפתער

אולם גם עבודת התותחנות היעילה ביותר אינה יכולה לעצור גודל שלם מלהסתער על מוצב קטן. הלגיונרים הת- ארגנו מחדש והתקדמו תחת חיסוי אל ראש הגבעה. שוב עצרה אותם אש המגינים. רובים, עוזים, מקלעים, רג'טים רימונים — כל הכלים דפקו. ההסתערות השניה נשברה. הירדנים נסוגו, בהשאירם את מדרון המוצב זרוע הרגים ופצועים.

ובין הסערות להסתערות, התמוצצו ה- פגזים.

הלגיונרים התאוששו והתקדמו להסתערות שלישית. הפעם היתה אש המגינים חלשה יותר. הלוחמים קימצו בתחמושת. המסתער- רים הצליחו להגיע עד כדי 20 מטר מ- החפירות. נדמה היה כי עוד מעט ויפריצו פנימה. אך שוב נשברה תנופתם והם נסוגו.

אותה שעה נעה תגבורת לכיוון הכוח ה- מכותר. טור של זחלים עבר בדהרה את מרכז קלקיליה, עלה על הכביש המוביל לשכם ובאורות דולקים נע לכיוון החסימה. תוך כמה דקות, היה בתוך חירבת סופין, מוצב מבוצר של הלגיון הערבי, היושב משני עברי הכביש לשכם.

הירדנים פתחו באש משני הצדדים. אך המשוריינים לא התעכבו. הם עברו בתמ- רון מהיר את מחסום האבנים שחצה את הכביש, והמשיכו בדרכם מזרחה. כעבור עשר דקות, היו בתוך המשלט המותקף. הירדנים מסביב נסוגו, בראותם את ה- משוריינים.

לפני שעלו לרכב המושפע, הטילו הלו- חמים את רימוניהם לכיוון האויב הנסוג. היו אלה הרימונים שהוכנו לקבלת פני ההסתערות האחרונה.

★ ★ ★

הכיתור נפרץ

בדרך חזרה, המתינו הירדנים בחירבת סופין לזחלים. הם פתחו עליהם באש תופת מבאזוקות, מקלעים ותותח שתי ליט- ראות. פצצת באזוקה פגעה בשרשרת של אחד הזחלים. אחדים מבין נוסעיו נפגעו, שאר המשוריינים הצליחו לעבור.

יתר יושבי המשוריינים הנפגעו קפצו מיד

הקרב תם. התמונה למעלה צולמה זקות ספורות לאחר שהושלם סיהור מיבצר המשטרה. הלגיון נראה העום עדיין ממה שעבר עליו בדקות הארוכות, שבהן התחולל הקרב. על בגדיו נראים סימני דם של הפצועים, אותם עזר להעביר. מימין: שני לוחמים למחרת הפעולה.

פתאומיות שבה דהרו לכיוון המשטרה, חזרו למקום הקרב כמה משוריינים ישראליים. הפעם באו לחלץ את הכלי שנשאר תקוע, במרכז המוצב הירדני. הקרב שהתנהל ב- דקות הספורות שהיו דרושות לקשירת המ- שוריינים וגירתו היה הקצר ביותר, האכזרי ביותר והקטלני ביותר של כל המיבצע. תחת אש תופת איומה, מנשק קל ובינוני ומכלים חודרי שריון, שהמטירו הירדנים משלושה עברים לעבר הזחלים קפצו ה- בחורים מתוכם והחלו לחבר את הכלל לזחל שנפגע. לבסוף זו הטור חזרה, כשהוא גורר אחריו את המשוריינים הנפגע.

החוצה ולתדהמת הירדנים, נכנסו ישר לתוך אחת החפירות. הם השתלטו במהרה על העמדה, התקדמו לאורכה, כשהתתים שלהם קוצרים את הלגיונרים המופתעים. מתעלה לתעלה, התקדמה החולייה הקטנה עד לקצה המוצב, עברה את הגדר ומיהרה דרך ה- שדות אל הכוח הישראלי שהחזיק עדיין במשטרה, מרחק קילומטר אחד צפונה-מערבה. מעמדה אחרת, התקרבו כמה לגיונרים למשוריינים המשותק. שום סימן חיים לא ניכר בו. הם שבו לעמדתם. את בדיקתו היסודית של הרכב הישראלי השאירו ל- בוא המחרת. אך הרכב לא נשאר במקומו. באותה